به لزمه وقيل يعود له وعن ز حاكوره والمنصف لا وان غش حبيبه ضمن كمه وبيده لا عكسه
وان غش كمه فوق يده او غش يده فوق كمه وحمان وان خاط ما لسوق وامن بخطه بيسته
فوقها عين الى منتهيه لمزلمه ضمن وقيل لا وهو الاظهر ومتى اطلق فتحها جيبه او يده او
سدها فى كمه او عضده وقيل من خاب الحب او ترك كمه بعلا لاستد او ترك فيها فى
وسطه وحرز عليه مراويل لو ضمن ضمنه فى المعمول به حسب وكوعاد وابة ان الطرار
لا يقطع وذكر ان تركه فى راسه وغزره فى عمامه او بحت فلسوبه احتمل انه حرز وان
وقعا الى لحظ ماله او مال ذنها عاده كزوجة وخادم وفى الروضة وولد وخو ذلك
لم يضمن فى المنصوص كوجيل دنها وان ذا فسفر القرن اولا ولو سته عنه ولا خوف وفى
المبهج والموجز والغالب السلامة زاد فى عمود المسايل والاسعاد كاب وفى قوله
السفر فيها نص عليه لا المساجر لحفظ سنه لملكه متاعه وقوله ما اعتاد عليه سبه الرجوع
قاله الماضى وشرحه كطايرين وقيل مع عسته دنها او وحله ان كان احرز وان استووا
وحمان ولزمه موسته وفى متى به رد من بعد حلاف فى الاسعاد وان لم يسافر بها
او حضره الوفاه لم يسلما احدهما بوحمان وفى لزومه فتوها وصوا مغصوب ودين
عاب وحمان وقيل او لتفه وذكر الحلوانى رواية كتعذرها كوفى الاصح وفى النوادر
اطلق احمد الايداع عند غير الحرز وعليها وحمله الماضى على المعتم لا المسافر وان اودعها
ملاعذر ضمنها وفى ان علم المالك فعليه وعنه لا يضمن المالك ان جهل
احمان سحنا كمرتهن ووجه واحمان سحنا وشرحه بخرج رواية من رد الى
الوحل الايداع ملاعذر فان دفنها فى مكان واعلم ساكنه فكما يداعه والاضمن
وان بعذر فيها ما سقاعه او احرزها لاصلاحها كنعله او سهن روتها او ردها وصححها وجه
او كرحلها او حمله وفى الملابه رواية او حدها بموافق او سنها بعد طلب طالبها شرعا
والتمكن ولو ان سناحرا لها وفى احرق ما مضى خلاف فى الاسعاد ضمن وكذا ان خلطها

بغير مبيز وان تعذر فلا على الاصح وظاهر نقل النووى وان لم يتعذر ولم يتاول له فى النوادر
وذكر الحلوانى ظاهر كلام الخرقى وحرزه به فى المسور عن احمد قال لانه محاطة بماله
وحرزه المبهج فى الوحل كوديعه فى احد الوجهين وان لم يودعها ضاع ضمن بغلة
النووى وذكر جماعة وان احرزها يوزنها ضمنه فى الاصح وعنه وغيره وكذا ان رد
بدله ضمنه او عنه او عين وكذا ان اذن فى احد منها وقد له بلا اذنه ومتى جرد له
اسما ما او اراه برى فى الاصح كرده اليه او ان خشت لم تترك فاتت اسنى وذكر فى الاسعاد
وصيه وجه نضمن بسيه النعتى هملقط فى احد الوجهين فى الرعيب وان خرز وهو
السفر فانتن الكيس وان قال استخدمه فعل ما عاده وان ادعى اذنه فى دفعها للاين
وانه دفع قبل فى المنصوص ذكره صاحب المحرر طلقا للامنه وقال واقعتا ان اقتر
ما ذنه وقيل ذلك كوكيله سفا وين ولا يلزم المدعى للمالك غرامه ضمنا لم يغرما بعض
وذكر الاذنى ان الرد الى الرسول موكل مودع فانكر الموكل ضمن لتعليق الدفع سالت بحمل
لاذا ان اقر وقال قصرت لترك الاسعاد احمل وجهين واتفق الاصحاب لو وكله سفا دينه
سفا فى عسته وترك الاسعاد ضمن لان منى الدين على الضمان ويحتمل ان امكنه الاسعاد
تركه ضمن كذا قال ولو قال لم يود عنى بست لم يقبل دعوى رد وتلف فان اقام
بينة بها سمعت ما جحود لم تسمع فى المنصوص وبعده تسمع برد والاصح وتقبل قوله
قوله مهما فى مالك عندى ولو قال لك وديعة بر اذ عى ظن المعاد به علم بلقها او
ادعى الرد الى ثقاها او ملوروسه موحمان ودعوى الرد اليهم او دعوى ورسه
الرد الى ثقاها قبل بسيه ولو بلغت عبد ورسه بعد امكان رد ثقاها قبل بعدم الضمان
وقطع به فى المحرر ان جهلها دنها او بعد بخط اسيه على كيس لملاين فى الاصح لحظه مدين
له يحلف ورد عليه وحمار وعبد اساد الدار والمات وفتن وحوفها ولا انه كالاين
هذا وان اسعمل ما سا حا نسا او عا حزا اثمهما اذهب من حموه والنابر لبعد ربطه ذكره سحنا